

א שבת אכל הרצי הקדוש מליז'ענסק

שבת געלע מאות * פרשת שמיני
תשפ"ג

רוח הקודש של הצדיקים רבותינו הקדושים כפי שהרבי הבין וכך מלמד אותנו רוח הקודש! הוא מרמז על מעשי הצדיקים והנהגתם הקדושה, היות שהצדיק יש לו ב' בחינות, א' מה שמשגיח על עצמו תמיד על כל פסיעה ופסיעה ועל כל דיבור ודיבור שלא יהא בהם שום נדנוד חטא, ורואה תמיד שמעשיו אינם מתוקנים, ומתוודה תמיד שחטא, וב' שלפעמים הוא גם כן מתפאר עצמו במעשיו הטובים, כדי להכניס יראה בלב השומעים, להחזיק לבם ביראת ה' יותר. {ליקוטי-שושנה כמעט בסוף}

הגיליון הוא תמצית ועריכה מהשעורים הנמסרים בקו שיעורי ליזענסק 0747-962-372
העורך הרב דוד וינברג

הערות והארות, תגובות ועובדות בעניני ליזענסק נשמח לקבל בפקס 0765-404-597

במייל nelizensk@gmail.com

יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל כּוּחַ וּבְקוֹל הַמְעוֹרָר הַכּוֹנֵה לְהִדְבֵּק הַמְחַשְׁבָּה לְדִיבּוּר וּפְנִיּוֹ אֶל הַפּוֹתֵל בְּתוֹךְ סִידוּר הַתְּפִלָּה בְּבוֹקֵר וּבְעֶרֶב וְלֹא יִסְתַּפֵּל לְצַדִּדִּין מִתְחַלֵּת הַתְּפִלָּה עַד סוּפָה, וּבַחֲזֶרֶת הַש"ץ הַשְּׂמוּנָה עֲשֶׂרָה יַעֲיִין בְּסִידוּר לַעֲנוֹת אֲמֵן בְּכָל כּוּחַ עַל כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה וּבְשִׁעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה לְהַטּוֹת אֶזְנוֹ עַל כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר מִהַקּוֹרָא פְּקוֹרָא אֶת הַמְּגִילָה וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּאִלֵּם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲפִילוּ קוֹדֵם הַתְּפִלָּה וְאַחֲרֶיהָ עַד הַלִּיכְתּוֹ לְבֵיתוֹ

פיעור צספה"ק נועם אלימלך

הרבי בספרו הקדוש מלמד אותנו הליכות חיים על פי התורה, ואפילו שיש אנשים חזקים בתעמולה ומושכים את לב האנשים להנהגות שלא על פי דרך השם וטוענים שדווקא הם ורק הם יראי השם ורק הם יודעים ומתנהגים בחסידות, לכן הקפיד הרבי לחזור ולשנן דרכי עבודת השם, ובכל פרשה ופרשה מעלה דרגה ומסביר ומוסיף עוד חיזוק והנהגה נכונה בחיי היום יום שלב אחרי שלב בדרכי התורה והחסידות.

וישא אהרן את ידיו אל העם כו'. נ"ל דהנה הצדיק הולך תמיד בדביקות ודבוק בעולמות עליונים, רק מחמת שתשוקתו תמיד על טובת ישראל שייטיב להם השי"ת בכל מיני שפע וברכה, מחמת זה הוא יורד קצת ממדרגתו ודביקותו, אך בכל זאת הוא פועל טוב במה שיורד קצת מהדביקות, שע"י שרואים בני אדם גודל תשוקתו ותאוותו לטובתם, הוא מכניס בלבם יראת ד' ואהבתו, שכולם נתעורר לבכם לעבודתו ית"ש. וזהו "וישא אהרן את ידיו" ע"ד נשא לבבינו אל כפים, וי"ל הפי' דהיינו האדם אשר ישא לבו לעבודת הבורא ית"ש, אז מחמת גודל האהבה והתלהבות שבו הוא מכה כף אל כף, ונמצא עבודת הבורא נקרא ע"ש הידים.

וזהו" וישא אהרן את ידיו אל העם "פי כנ"ל שתשוקת הצדיק אל העם להטיב להם", ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים "פי עי"ז ירד ממדרגתו, שמדרגת הצדיק הוא תמיד לבדוק עצמו בכל עת ורגע אולי חטא חלילה באיזה נדנוד חטא והרהור והוא מהרהר תמיד בתשובה, זה רמז" חטאת ועולה "שבא על הרהור", והשלמים "רמז להדביקות שבו, שעושה שלום בפמליא של מעלה, וע"י תשוקתו היה יורד ממדרגותיו האלו קצת.

"ויבא משה ואהרן אל אוהל מועד, "דיש כמה גווני צדיקים, צדיק גדול הנקרא בשם" משה, "ויש צדיק אשר הוא מדרגת" אהרן, "וכל אחד לפי מדרגתו עולה ובא בקדושה הנקרא" אוהל מועד", "ויצאו" ר"ל ואח"כ יוצאים קצת ממדרגתם, ואין זה אלא למען" ויברכו את העם, "כנ"ל אך בכל זאת גורמים קדושה ויראה לכל העם, וזהו" וירא כבוד ה' אל כל העם, "וזהו" עדותיך נאמנו מאוד" כו', דאיתא בגמ' שלשה מעידין זה על זה הקב"ה וישראל ושבת, נמצא ישראל נקרא עדות של הקב"ה, וזהו" עדותיך נאמנו מאד " פי' שהם נאמנים וחביבים, למי? ומפרש הפסוק" לביתך נאווה קודש "לאותן הצדיקים הדרים תמיד בעולמות העליונים", ד' לאורך ימים "פי' שהם גורמין במעשיהם שתתפשט הקדושה והיראה עי"ז לכל ישראל אמן.

זאת החי' אשר תאכלו כו'. נ"ל דאיתא בזוהר הקדוש זאת החיה רמז להשם הקדוש, אשר תאכלו פי' שע"י יש לנו אחיזה וחיות.

או יאמר" זאת החיה "רמז למה שראה דניאל חיה זו אדום", אשר תאכלו "לשון ואכלתם את אויביכם, ואמר הכתוב עי"ז יהיה כח בידכם לכלות אותם דהיינו מכל בהמה, דאיתא בגמ' בבא מציעא "אמר רב חנינא מסורא דפרת לרבינא יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי, א"ל אמר הקב"ה אני שהבחנתי כו', א"ל אנא המעלה קא קשיא לי מאי שנא המעלה דכתב רחמנא, א"ל לכדתנא דבי ר' ישמעאל אלמלא לא העליתי את ישראל אלא בשביל שאינם מטמאין בשרצים ומעליותא היא גבייהו" וכו'. י"ל הפי' הגמ' הנ"ל ע"פ דאיתא במדרש, שאלו המלאכים את הקב"ה למה ברא השרצים, והשיב להם השי"ת מפני הקטרוג, אם יבא לקטרג על ישראל חלילה שחוטאים לפניו ואין צורך בהם, אז משיב לו השי"ת הלא השרצים אין צורך בהם כלל ואעפ"כ בראתים. וז"ש" אנא המעלה קשיא לי "דהמעלה הוא הוא לשון הגבהה, שהקב"ה מגביה את ישראל מבין הקליפות והחטאים והם נופלים למטה, וז"ש המעלה כו', כלומר לאיזה סיבה וזכות מעלה

את כללות ישראל מחטאותיהם, "א"ל אלמלא כו' אלא שאין מטמאין בשרצים "פי' הלא ישראל אין אוכלים השרצים ונמצא אין צורך כלל בכריאתם כיון שישראל אין אוכלין מהם, ואעפ"כ בראתים כדברי מדרש הנ"ל, ממילא אין כח להמקטרג לקטרג עליהם, ולזה אני מעלה ומגביה אותם מעונותיהם כנ"ל.

וזהו "כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, "פי' כללות ישראל כנ"ל, וגם הצדיק נקרא "כל", שהוא עיקר כללות להשפיע להם טובה וברכה ויראה, שע"י הצדיק נתעוררים כללות ישראל בתשובה.

וזהו ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח "ופרש"י שהיה אהרן בוש וירא לגשת וא"ל משה למה אתה בוש לכך נבחרת, דהנה עיקר הוא לאדם הבושה, סימן טוב לאדם שהוא ביישן, וכל המתבייש לא במהרה הוא חוטא, ואהרן היה מתבייש מאד מגודל ההכנעה שהיה בו, שכן דרך הצדיק שתמיד רואה בעיניו חטאים על כל נדנוד עבירה, ואפי' דבר קל לעבירה חמורה תחשב לו, ומכניע עצמו ומשפיל עצמו תמיד, ובפני רבים מוכיח עצמו, ועי"ז מכניס הרהורי תשובה בהשומעים, כאמרם אם בארזים נפלה השלהבת מה יעשו אזובי הקיר, והם חוזרים בתשובה שלימה, וזהו שאמר לו משה רבינו ע"ה למה אתה בוש "פי' בשביל שאתה בוש וירא וא"כ אתה הוא הצדיק השלם הראוי ליקרב למזבח", לכך נבחרת "שכך הוא ראוי לצדיק להתנהג בעבודתו ית"ש, וזהו ויקרב אהרן אל המזבח "ר"ל כיון ששמע ממשה שכך הוא המדרגה המעולה, הבושה וגודל ההכנעה בלב ועשה כן", ויקרב אהרן אל המזבח "פי' שהיה מקרב עצמו תמיד אל המזבח, שהיה מוצא בעצמו חסרונות והיה מחשב תמיד שצריך למזבח כפרה.

"וישחט את עגל החטאת אשר לו "דהנה באמת מאין יבא לצדיק שיוכשל ח"ו באיזה חטא נדנוד קל, זה בא הכל מחמת חטא עגל, והזוהמא הזאת גודם אף להצדיק חלילה איזה עבירה קלה, וע"י שהוא מתחרט מיד ומצטער מאד ומהרהר בתשובה, אזי הוא גורם "וישחט את עגל החטאת", "אשר לו "פי' שהחטא הזה אינו נחשב לעבירה, כי אם לו לבדו הוא נחשב לו לעבירה, לגודל צדקתו. ובראות שאר בני אדם את מעשה הצדיק הזה, איך שמהרהר בתשובה אפי' על דברים קלים מאד, נשבר לבם בקרבם ומוסרים נפשם ודמם לעבודתו ית"ש.

וזהו ויקריבו בני אהרן את הדם אליו "פי' כנ"ל שע"י הצדיק מקריבים דמם לו ית"ש. ויטבול אצבעו בדם "רמז שהצדיק מעלה את הדם של מסירת נפשם" על קרנות המזבח, "קרנות לשון גדולה ושררה, שפועל בזה לדבר גדול מאד. ו"את הדם יצק "פי' המידות שהם מחזיקים בהם עם מסירת נפשם יצק" על יסוד המזבח "פי' נעשה מהם יסוד לעולם המזבח כנ"ל.

ונחזור לביאור הכתוב שע"י יש כח לכלות האויבים" מכל הבהמה, "דהיינו כללות ישראל ע"י הצדיק הנקרא "כל בהמה" ע"ד שאמרו חז"ל אדם ובהמה אלו בני אדם שמשמים עצמם כבהמה, דהצדיק מכניע ומשפיל עצמו כבהמה ועי"ז כללות ישראל נגבהים ומתעלים וכן"ל". מפרסת פרסה "מלשון ופרשו השמלה, דהנה השמים נבראו ע"י פריסה דהיינו הבדל, כמו שאמר הכתוב "יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים", וי"ל הפי' דהנה שמים פרש"י אש ומים, דהתורה נקראת מים, והשי"ת ברא מדרגות והבדל בין מים למים, שפי' שצריך האדם ללמוד עם אש התלהבות וחשק לשמו ית', ורקיע הוא לשון ריקועי פחים, ותרגומו ורדידו לשון דקות, דהיינו שצריך להיות דקות בין מים למים, שהסודות התורה יעלה למעלה ולהשפיע למטה, וזהו" מפרסת פרסה "כנ"ל, שיהא מבדיל בין מים למים", ושוסעת שסע "שיהא הבדל גמור.

או יאמר "מפרסת "כו', ע"ד והיה עקב תשמעון, אלו עבירות שאדם דש בעקביו שיהיו דומים עליו כחמורות, והיינו "את המשפטים האלה", וזהו" מפרסת פרסה "לשון דריסת הרגל בפרסות רגליו. וק"ל. *

ההדגשים בדבריו של הרבי ברורים המה וביד כל אחד ואחד לנהוג כן, שהרי ההנהגה בזה היא עבודת המידות שירגיל האדם את עצמו להיות נושא עוון חבירו למחול לחבירו. לא לחמוד את אשר לחבירו. וכן אפילו שאדם יורד קצת מדרגתו הענין הוא שההמון עם יראו כמה צער ויגון יש לו על זה ויגרום להם לחזור בתשובה שלימה אמן

כל המטרה של חג הפסח יציאת מצרים זה תעבדון את האלוקים על ההר הזה שזה קבלת התורה. והרבי מלמד אותנו במאמר הבא דרך השם בלימוד התורה, ויובן גם למה לא קיבלו את התורה מיידית אלא רק אחרי חמישים יום ובזה יובן מדוע אסון תלמידי רבי עקיבא היה בימים של זמן ההכנה לקבלת התורה כי בימים האלו ההתעוררות על ידי האבל על תלמידי רבי עקיבא הוא השלב הראשון של עמל ועסק התורה וקיום מצוותיה.

כי נר מצוה ותורה אור. לכאורה הוה ליה למכתב כי מצוה נר, כמו בסיפא דקרא ותורה אור. אך הענין הוא דאדם הרוצה לעשות מצוה בשלימות, צריך מתחילה לקדש עצמו, להיותו שלם במידותיו כמו הגאווה והקנאה והשנאה והכעס וכדומיהן בכל המידות, אז לפי שלימות המידות שבו, כן יהיה ערך המצוה בשלימות, ובלתי אפשרי שתהיה המצוה שלימה מכל סיג, כי אם שיהיה שלם בכל מידותיו, וזו שאמרו חז"ל שכר מצוה מצוה, דהנה אמרו ז"ל "הבא לטהר מסייעין אותו", והפירוש הוא "הבא לטהר", דהיינו שמתקן את מידותיו כראוי, "מסייעין אותו" עיקר הסיוע שיזכה לעשות המצוה בשלימות. והמידות המה נקראים שכר מצוה, שעל ידם אדם זוכה למצוה, וזהו "שכר מצוה" המה המידות הגורמים לעשות מצוה מה בא על ידם? ומפרש "מצוה", שהקב"ה מזמן לידו מצוה לעשותה, כיון שהוא מוכן במידותיו וכנ"ל, הבא לטהר מסייעין אותו.

וזוהו "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", דהנה אנחנו צריכין לדבק עצמינו במדותיו ית"ש, ולכאורה איך שייך יראה אצל הבורא ב"ה שנהיה אנחנו מתדבקין במדת יראתו, והלא הוא שלם בכל מידותיו ואיך מצינו אצלו ית' יראה. הענין הוא, דאנחנו בני אדם אנו בעלי חסרונות, וכל דבר הנחסר לאחד שואל מחבירו, ולא כן הבורא ב"ה שהוא שלם במידותיו ואין שייך בו שום שאלה, כי אם היראה של אדם, שזה חפצו ית"ש שיראה האדם מפניו, ומקבל השי"ת ב"ה את היראה מהאדם בדרך שאלה דהדרא בעיניה, ומחזיר לאדם היראה וגם שכרה, הוא המצוה שיעשה בשלימות בהזדמן השי"ת לידו מיד לעשותה, ונמצא הכל נכון, שמצינו יראה אצל הבורא גם שאלה שניהם כאחד. וממילא מובן פירושו "מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה", דיראה הוא אצל הבורא בדרך שאלה, והיראה היא גם כן אחת מהמידות הטובים הצריך להמצוות, כי מצוה בלא דחילו לא פרחת לעילא, וזה שכרו שהשי"ת מחזיר לו יראתו וגם מזמן לו מצוה לעשותה בשלימות, כנ"ל שכר מצוה מצוה.

וזוהו "כי נר מצוה" שמתחילה צריך להיות נר דולק, דהיינו שיתקן מידותיו, ועל ידי זה מזדכך נשמתו, נר ה' נשמת אדם, ואחר כך זוכה למצוה שיעשנה בשלימות, "ותורה אור" רצה לומר שהתורה הוא היפך זה, שעל ידי התורה יזכה לאור גדול שישפיע עליו השי"ת ב"ה.

וזוהו "כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו" כו', ורש"י ז"ל פירש שמתחילה נקרא תורת ה' ואחר כך נקרא תורתו עיין שם, ולפי דברינו יבואר היטב תוכן הדברים, דהעיקר הוא המידות שעל ידם יזכה האדם לתורת ה' ומצוותיו לעשותם בשלימות, ואילולי שיתקן מידותיו ובצירוף לזה היראה שהיא גם כן אחת מהמידות, אין תורה ומצוות נעשין בשלימות. וממילא יובן פירוש "כי תורת ה' חפצו" רצה לומר כשיחפוץ האדם שיזכה לתורת ה', דהיינו לשם ה' לעשותה בשלימות, "ובתורתו יהגה יומם ולילה" צריך מתחילה להגות יומם ולילה בתורתו, הם המידות שלו שהם אינם כתובים בתורה, כי אם שהם תורתו של אדם, על ידם יבוא ויזכה לתורת ה'.

וזוהו "קומי אורי כי בא אורך", הקב"ה אומר לישראל אז תקום את אורי, היינו תורתו, "כי בא אורך" פירוש אחר אשר תקנת את אורך, היינו מידותיך שהם תורת האדם כנ"ל.

[ליקוטי שושנה]

0747-962-372

קו שיעורי תורה ליזענסק

בס"ד קיץ תשפ"ג

הודעה

בעזרת ה' ית"ש כל שבוע משבתות הקיץ ימסר שיעור בפרקי אבות מענין ומרתק בהסבר מתוק ורחב על פי יסודות חז"ל בהבנה ברורה השווה לכל נפש דבר דבור על אופנו מהמגיד שיעור המפורסם פה מפיק מרגליות בנעימה בטוב טעם ודעת הגאון החסיד מורינו הרב

רבי נח גד ויינטראב שליט"א

בקו השיעורים 0747-962-372 בשלוחה 7

ביום ראשון יהיה שיעור בלשון הקודש

וביום חמישי יהיה שיעור באידיש

כמו כן אפשר לשמוע את השיעורים של מורינו הרב שליט"א במערכת קול הלשון . בטלפון בעמדות ובאתר

בברכת שמעו ותחי נפשכם

ההנהלה